

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **E. K.**, narodená X., bytom D., zastúpená JUDr. Pavlom Helmom, advokátom, advokátskej kancelárie so sídlom Zvolen, Nám. SNP č. 75 /26, proti odporkyňi: **Mesto Detva**, Detva, Tajovského ul. č. 7 o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. novembra 2012 č. k. 25Sp/26/2012-19, takto:

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. novembra 2012 č. k. 25Sp/26/2012-19, **m e n í** tak, že konanie **z a s t a v u j e**.

Navrhovateľka **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 7. novembra 2012 č. k. 25Sp/26/2012-19 podľa § 250p OSP odmietol odvolanie, ktoré navrhovateľka podala proti posudku posudkového orgánu odporkyne z 2. augusta 2012 číslo 31/2011/Os/KK.

Súd prvého stupňa rozhodol tak s odôvodnením, že posudok o odkázanosti fyzickej osoby na poskytovanie sociálnych služieb je len podkladom pre rozhodnutie o odkázanosti na sociálnu službu podľa § 92 ods. 9 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnych službách“). Posudok nie je rozhodnutím, a preto nepodlieha súdnemu prieskumu podľa tretej hlavy piatej časti OSP.

O trovách konania rozhodol krajský súd s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu.

Proti uzneseniu krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie. Namietala, že krajský súd nezohľadnil zložitosť celého problému. S obsahom posudku o určení III. stupňa odkázanosti ako aj priemerného rozsahu odkázanosti vyslovila nespokojnosť, lebo vzhľadom na svoj veľmi nepriaznivý zdravotný stav s mierou funkčnej poruchy 80%, je potrebné stanoviť vyššiu mieru odkázanosti. V dôsledku skutočnosti, že posudok je podkladom pre rozhodnutia odporcu o jej odkázanosti na poskytovanie sociálnej služby, podala proti nemu odvolanie a preto žiadala, aby súd posudok zmenil na V. stupeň odkázanosti na pomoc fyzickej osoby s priemerným rozsahom odkázanosti 8-12 hodín denne.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že posudok nepodlieha preskúmaniu súdom a súd ani nie je oprávnený zisťovať v rámci konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu skutkový stav a rozhodnúť tak podľa hmotnoprávneho predpisu a zmeniť rozhodnutie Mesta Detva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že treba uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť.

Podľa § 245 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú súde zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (ods. 3 OSP).

Uvedené ustanovenia zakladajú právo účastníka súdneho konania preskúmať rozhodnutie a postup orgánov štátnej správy ako aj orgánov územných územnej samosprávy, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá OSP ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

V prejednávanej veci podala navrhovateľka opravný prostriedok proti posudku o jej odkázanosti na poskytovanie sociálnych služieb.

Posudok o odkázanosti fyzickej osoby na poskytovanie sociálnych služieb nemá povahu rozhodnutia správneho orgánu, pretože sa ním nezakladajú, nemenia ani nezrušujú oprávnenia ani povinnosti fyzickej osobe. Stanovuje sa ním podľa zisteného zdravotného stavu len stupeň a priemerný rozsah odkázanosti na poskytovanie sociálnej služby a je podkladom pre rozhodnutie o odkázanosti fyzickej osoby na poskytovanie sociálnej služby podľa § 92 ods. 9 zákona o sociálnych službách, preto proti nemu nie je možné úspešne podať opravný prostriedok resp. žalobu podľa piatej časti OSP.

Nepripustnosť podať opravný prostriedok alebo žalobu je neodstrániteľnou prekážkou v konaní, ktorej následkom je zastavenie konania (§ 104 ods. 1 OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 220 OSP zmenil tak, že konanie podľa § 104 ods. 1 OSP zastavil.

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Navrhovateľka nemala v odvolacom konaní úspech, preto jej odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (§ 250k ods. 1 OSP).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. apríla 2013

JUDr. Elena Závadská, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ing. Dagmar Lojová